Programowanie Funkcyjne 2020

Lista zadań nr 8 dla grup mabi, mbu, ppo i efes

Na zajęcia 8 i 9 grudnia 2020

Rozbudowana składnia wyrażeń listowych w Haskellu pozwala bardzo zwięźle i czytelnie zapisywać nawet skomplikowane funkcje przetwarzające listy. Poniższe zadania zawierają wiele funkcji, które zaprogramowałeś już w OCamlu. Staraj się nie sugerować rozwiązaniem OCamlowym, tylko przemyśl, jakie *nowe* środki wyrazu oferuje Haskell.

Zadanie 1 (2 pkt). Napisz wyrażenie, którego wartością jest taka funkcja typu [Integer] -> [Integer] (nazwijmy ją f), że f [n_0, n_1, n_2, \ldots] jest listą tych spośród liczb n_1, n_2, \ldots , które nie dzielą się przez n_0 . Jeśli l = [2..], to mamy

```
l = [2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16,17,18,19,20,21,\ldots]
f(l) = [3,5,7,9,11,13,15,17,19,21,23,25,27,29,31,33,35,37,39,41,\ldots]
f(f(l)) = [5,7,11,13,17,19,23,25,29,31,35,37,41,43,47,49,53,55,59,61,\ldots]
f(f(f(l))) = [7,11,13,17,19,23,29,31,37,41,43,47,49,53,59,61,67,71,73,77,\ldots]
```

itd. Zauważ, że głowy tak obliczonych list tworzą listę liczb pierwszych. Wykorzystaj ten pomysł do zdefiniowania listy

```
primes :: [Integer]
```

zawierającej wszystkie liczby pierwsze w kolejności rosnącej. Przydadzą się przy tym standardowe funkcje

```
head :: [a] -> a
map :: (a -> b) -> ([a] -> [b])
iterate :: (a -> a) -> a -> [a]
iterate f x = x : iterate f (f x)
```

Zauważmy, że powyższy algorytm jest bardzo bliski idei sita Eratostenesa. Musieliśmy jedynie zastąpić nieskończoność aktualną, występującą w oryginalnym sformułowaniu Eratostenesa, nieskończonością potencjalną. Robi to za nas Haskell za pomocą leniwego wartościowania.

Zadanie 2 (2 pkt). Zauważmy, że liczba p jest pierwsza, jeśli nie dzieli się przez żadną taką liczbę pierwszą q, że $q^2 \le p$ (np. żeby sprawdzić, że liczba 13 jest pierwsza, wystarczy spróbować podzielić ją przez 2 i 3). Zatem listę liczb pierwszych można zdefiniować rekurencyjnie:

primes' =
$$[p \mid p \in [2..], \forall q \in \text{primes}'.(q^2 \le p \Rightarrow q \nmid p)]$$

Niestety rekursja w powyższej zależności nie jest dobrze ufundowana — najmniejsza liczba pierwsza, tj. 2, powinna być jawnie podana:

primes' =
$$2: [p \mid p \in [3..], \forall q \in \text{primes'}. (q^2 \le p \Rightarrow q \nmid p)]$$

Wykorzystaj powyższy pomysł do zdefiniowania listy liczb pierwszych

```
primes' :: [Integer]
```

Przydadzą się przy tym funkcje biblioteczne

```
all :: (a -> Bool) -> [a] -> Bool
all p = foldr ((&&) . p) True
takeWhile :: (a -> Bool) -> [a] -> [a]
takeWhile p = foldr (\ x xs -> if p x then x:xs else []) []
```

(Pierwsza z nich ma w Haskellu nieco ogólniejszy typ, co w naszym przypadku nie ma znaczenia.)

Zadanie 3 (2 pkt). Zaprogramuj w Haskellu funkcje

```
permi, perms :: [a] -> [[a]]
```

wyznaczające listy wszystkich permutacji podanej listy. Pierwsza z nich generuje permutacje poprzez wstawianie, druga poprzez wybieranie.

Zadanie 4 (1 pkt). Podlistą listy $[x_1,x_2,\ldots,x_n]$ jest lista $[x_{i_1},x_{i_2},\ldots,x_{i_k}]$, gdzie $0 \le k \le n$ oraz $1 \le i_1 < i_2 < \ldots < i_k \le n$. Lista n-elementowa posiada 2^n podlist. Zaprogramuj w Haskellu funkcję

```
sublist :: [a] -> [[a]]
```

wyznaczającą listę wszystkich podlist podanej listy.

Zadanie 5 (1 pkt). Zaprogramuj w Haskellu funkcję

```
gsortBy :: (a -> a -> Bool) -> [a] -> [a]
```

sortującą podaną listę według podanej relacji porównania i wykorzystującą algorytm Quicksort. Przyjmij przy tym, że elementem rozdzielającym elementy listy na małe i duże jest głowa podanej listy. Użyj wyrażeń listowych do opisania list elementów małych i dużych. Twoja implementacja powinna mieć nie więcej niż 120 znaków.

Zadanie 6 (4p). Zaprogramuj funkcję

```
(><) :: [a] -> [b] -> [(a,b)]
```

wyznaczającą produkt dwóch list w porządku przekątniowym Cantora, tj.

$$[x_1, x_2, x_3, \ldots] > (y_1, y_2, y_3, \ldots) = [(x_1, y_1), (x_1, y_2), (x_2, y_1), (x_1, y_3), (x_2, y_2), (x_3, y_1), \ldots]$$

Zauważ, że listy mogą być skończone, bądź nie, np. możemy napisać

```
pairs :: (Integer, Integer)
pairs = [0..] >< [0..]</pre>
```

Zadanie 7 (5 pkt). Zbiory elementów uporządkowanego typu reprezentujemy często za pomocą drzew binarnych:

```
data Tree a = Node (Tree a) a (Tree a) | Leaf
```

Możemy w ten sposób reprezentować jedynie zbiory skończone. Aby rodzina reprezentowalnych podzbiorów była algebrą Boole'a możemy do zbiorów skończonych dodać koskończone, tj. takie, których dopełnienie jest skończone:

```
data Set a = Fin (Tree a) | Cofin (Tree a)
```

Zaprogramuj następujące operacje:

```
setFromList :: Ord a => [a] -> Set a
setEmpty, setFull :: Ord a => Set a
setUnion, setIntersection :: Ord a => Set a -> Set a -> Set a
setComplement :: Ord a => Set a -> Set a
setMember :: Ord a => a -> Set a -> Bool
```

Funkcja setFromlist tworzy zbiór skończony zawierający elementy podanej listy. Wartości setEmpty i setFull reprezentują, odpowiednio, zbiór pusty i zbiór zawierający wszystkie elementy typu a.

Zadanie 8 (3 pkt). Implementacja zbiorów z poprzedniego zadania cierpi na poważny problem: złośliwy użytkownik (lub nieudolna implementacja funkcji setUnion) może doprowadzić do powstania drzew, które są mocno niezbalansowane, co istotnie pogorszy wydajność programu. Napraw ten problem używając wybranych drzew zbalansowanych. Szczególnie wygodne do implementacji mogą okazać się drzewa czerwono-czarne lub 2-3-drzewa.